

dagstidenden, Spalte der og der. Jeg har læst disse Udtalelser, og jeg kender dem godt, men jeg vil henstille til ærede Medlemmer, om de, naar de ville læse den højtærede Ministers Udtalelser, f. Eks. netop Spalte 4789 og Spalte 4790, deraf maa saa Indtryk af, at den højtærede Minister er en principiel Modstander af, at Arbejderen kun skal staa en Tiendedel. Jeg har naturligvis ikke udtalt, at den højtærede Minister paa disse forskellige væsentlige Punkter straks uden nogen som helst Indsigelse, skulde have accepteret det, hvad Folketinget ønskede — det vilde jo dog virkelig ogsaa være en højst mærkelig Stilling over for Ministerens eget Forslag — men jeg sagde, at jeg efter den højtærede Ministers Stilling nede i Folketinget ikke kunde vente, at han var en Modstander af, at Arbejderen kun skulde give en Tiendel, og det maa jeg fastholde. Thi naar den højtærede Minister ved 3dje Behandling af Forslaget nede i Folketinget ikke med et Ord tager nogen som helst Reservation lige over for dette meget væsentlige Punkt, og naar hans Udtalelser ved 2den Behandling vare meget vage, kan jeg virkelig ikke se andet, end at Lovforslaget er kommet op til dette Ting med en Anerkendelse fra Ministerens Side af, at han ikke paa dette Punkt har videre Indvendinger at gøre.

Ja, jeg skal ikke komme videre ind paa alle de Enkeltheder, som den højtærede Minister ellers indlod sig paa, jeg skal kun sige, at naar han syntes at mene, at min Optræden beredte Lovforslaget Vanstieligheder, kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning at gentage, at jeg tror, at den højtærede Ministers Stilling vil gøre Gennemførelsen af Lovforslaget vanstieligere. Den højtærede Minister har brugt det Udtryk nede i Folketinget, at Udfigterne til Lovforslagets Gennemførelse vare blevne lysere. Ja, hvis den højtærede Minister i det Øjeblik, hvad jeg antager, har tænkt paa, at hans Enighed med Folketinget var bleven væsentlig større, saa har han fuldstændig Ret. Men jeg tror rigtig nok, han tager fejl, naar han mener, at Udfigterne til Gennemførelsen her oppe i Landstinget ere blevne lysere ved den højtærede Ministers Stilling til hele Behandlingen af Lovforlaget i det andet Ting.

**Ahlefeldt-Laurvig:** Jeg skal fatte mig ganske kort. Jeg har ikke som den sidste ærede Taler nogen Opfattelse af, at den højtærede Minister var vred paa mig; i alt Fald har jeg ikke følt det, og jeg har slet ikke følt mig krænkede ved, hvad han har sagt. Naar den højtærede Minister bemærkede, at det var en spøgfuld Bemærkning, jeg var

kommen med i Gaar, saa maa jeg erkende det, men jeg maa dog tilføje, at der var noget Alvor i det. Naar jeg sagde, at Spørgsmaalet var kommet frem ved et Middagsbord efter en Generalforsamling, saa har jeg ikke ment det netop saaledes. Men jeg synes nok, at dette Lovforslag ikke bærer Præget af nogen stærk Iver for at finde det rette eller for at give stærke Grunde for at gennemføre det, idet det kun kan tjene til at hjælpe disse Landarbejdere, og jeg indser ikke, at Øjeblikket dertil er godt valgt, da alle dog ere enige om, at Landarbejderne ikke nogenstunde have haft det bedre, end de have det nu. — Det andet Formaal, som jeg nævnte, nemlig at staa mere Arbejdskraft paa Landet, hvad der for Øjeblikket er Trang til, synes jeg ikke, at dette er Vejen til at naa. — Naar den højtærede Minister udtalte, at jeg havde sagt, at han var for ivrig, saa tror jeg, at det er en Misforstaaelse, idet jeg var ganske klar over, hvad jeg ogsaa udtalte, at den højtærede Minister maatte søge at gennemføre Loven, dels fordi han havde arvet den, og dels efter hele Landbokommissionens Arbejde. Men det, der skete, var da det ærede Medlem for 6te Kredts (S. Pedersen) sagde, at han var saa glad over den Iver, den højtærede Minister udviste, sagde jeg, at jeg vilde nok ønske, at den højtærede Minister havde vist noget mindre Iver, blandt andet ogsaa, fordi jeg havde sat Pris paa, at Lovforslaget havde sagt  $\frac{9}{10}$  i Stedet for  $\frac{2}{10}$ ; jeg havde ogsaa sat mere Pris paa, at det Gaar, der skal gives Arbejderne, havde været langt mindre end det, der her er Tale om.

**Landbrugsministeren (Sehested):** Jeg vil til det ærede 12te kongevalgte Medlem (Hage) sige, at jeg kan ikke erkende, at den Omtændighed, at jeg ikke ved tredje Behandling i Folketinget har taget udtrykkelig Afstand fra et Punkt, over for hvilket jeg ved de tvende foregaaende Behandlinger har stillet mig paa et ganske afgjort Standpunkt, skulde berettiggende det ærede Medlem til at mene, at jeg har tiltraadt dette Punkt.

**Chr. Nielsen:** Ja, jeg skal fatte mig meget kort, men efter de Forhandlinger, der ere førte i Gaar og i Dag, finder jeg som Medlem af den Landbokommission, der har afluttet sin Virksomhed i Juli Maaned f. A., Anledning til at ledsage dette Lovforslag med mine bedste anbefalinger ind i Fremtiden. Jeg skal ikke nægte, at jeg fra Begyndelsen af opfattede det saaledes, at Forslaget kunde have en lang Vandring tilbage, før der kunde komme noget videre ud af det. Men jeg er bleven en hel Del glad